

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Markétou Jiráskovou ve věci žalobce **Ing. J. D.**, nar. [redacted] bytem [redacted], zastoupeného Mgr. Bronislavem Šerákem, advokátem se sídlem Na Bělidle 2/830, 150 00 Praha 5, proti žalované **České republice – Ministerstvu spravedlnosti**, IČ 000 25 429, se sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2, o zaplacení **3,470.280,- Kč s příslušenstvím**

t a k t o :

- I.** Žalovaná je **p o v i n n a** zaplatit žalobci 223.100,- Kč se 7,05 % úrokem z prodlení p.a. z této částky od 15. 1. 2013 do zaplacení, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II.** Ve zbývající části, kterou se žalobce po žalované domáhá zaplacení 3,247.180,- Kč se 7,05 % úrokem z prodlení p.a. z této částky od 15. 1. 2013 do zaplacení a úroku z prodlení ve výši 0,7 % p.a. z částky 3,470.280,- Kč od 15. 1. 2013 do zaplacení, se žaloba **z a m í t á**.
- III.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se svou žalobou ze dne 15. 1. 2013 domáhal, aby žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobci 3,470.280,- Kč se 7,75 % úrokem z prodlení od podání žaloby do zaplacení s odůvodněním, že proti žalobci bylo usnesením Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 ze dne 2. 5. 2008, č.j. [REDAKCE] zahájeno trestní stíhání pro podezření ze spáchání trestných činů zneužití pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a neoprávněné nakládání s osobními údaji podle § 178 odst. 2, 3 písm. c) trestního zákoníku. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 7. 12. 2010, sp. zn. [REDAKCE] byl žalobce uznán vinným ze spáchání těchto trestných činů a odsouzen k úhrnnému peněžitému trestu ve výměře 40.000,- Kč a k trestu zákazu činnosti u všech složek Policie ČR na dobu 1 roku. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2012 byl rozsudek soudu I. stupně zrušen a bylo rozhodnuto znovu tak, že se žalobce zprošťuje obžaloby, neboť skutek, který spáchal, není trestným činem. Žalobci byla způsobena škoda nezákonným rozhodnutím, a to usnesením o zahájení trestního stíhání. Žalobce vynaložil na nákladech obhajoby za jednotlivé úkony právní služby 179.280,- Kč včetně DPH. Dále mu ušla mzda v období od 1. 4. 2009 do 31. 5. 2009 v částce [REDAKCE] - Kč a v období od 1. 6. 2009 do 31. 12. 2011 v částce [REDAKCE] - Kč. Žalobce dne 1. 6. 2008 nastoupil na pozici [REDAKCE] kdy jeho hrubá měsíční mzda činila [REDAKCE] - Kč. Vyčkávalo se však ukončení trestního řízení, kdy se měl zaměstnavatel rozhodnout, zda žalobce bude moci na uvedené pozici setrvat i nadále. Vzhledem k tomu, že trestní řízení trvalo dlouhé měsíce, byl pracovní poměr žalobce ukončen dohodou ke dni 31. 3. 2009, a to právě z důvodu probíhajícího trestního řízení. Od 1. 6. 2009 začal žalobce pracovat jako [REDAKCE] jeho hrubá mzda byla nižší o [REDAKCE] - Kč než u společnosti [REDAKCE]. Žalobci dále vznikla v důsledku nezákonného rozhodnutí a trestního stíhání nemajetková újma, kterou vyčísluje na 2,000.000,- Kč. Pod tíhou trestního stíhání musel žalobce změnit zaměstnání, nemělo smysl hlásit se do mnohých výběrových řízení a ucházet se o lepší pracovní pozici. Žalobce má osvědčení fyzické osoby pro styk s utajovanými informacemi vydané Národním bezpečnostním úřadem dne [REDAKCE]. Po vyhlášení rozsudku soudu I. stupně dne 7. 12. 2010 byl NBÚ informován, že bylo zahájeno řízení o zrušení platnosti předmětného osvědčení, které nadále trvá a žalobce je průběžně NBÚ prověřován. Z důvodu zahájení trestního stíhání nebylo žalobci vyplaceno odchodné, po dobu trestního řízení pak bylo odchodné žalobci zadržováno a stejně tak nepobíral výsluhový příspěvek. Z důvodu dlouhodobého stresu a v souvislosti s medializací celé kauzy byl žalobce od 10. 5. do 14. 5. 2010 hospitalizován na interním oddělení [REDAKCE] v Praze z důvodu nutnosti dovyšetření stavu tlakové bolesti na hrudi a námahové dušnosti, přičemž lékaři tyto problémy vyhodnotili jako obtíže při dlouhodobé exhauci.

Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak, že nárok v ní uplatněný neuznává. Učinila nesporným, že u ní žalobce dne 13. 7. 2012 uplatnil nárok na náhradu škody a nemajetkové újmy, žalovaná mu ničeho neplnila. Uzavřela, že v případě žalobce došlo k vydání nezákonného rozhodnutí ve smyslu § 8 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb., kterým je usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 2. 5. 2008. Uvedla, že se jí nepodařilo seznámit se s obsahem trestního spisu a mimosoudnímu plnění bránila i nesoučinnost žalobce, který vůbec nedoložil

vznik škody. Co se týká nároku na náhradu ušlé mzdy, žalobce uzavřel dne [REDAKCE] se společností [REDAKCE] pracovní poměr na dobu neurčitou s hrubou měsíční mzdou ve výši [REDAKCE] - Kč. J. B. [REDAKCE] ve svém sdělení ze dne 9. 7. 2012 uvádí, že žalobce skončil pracovní poměr u této společnosti z důvodu probíhajícího trestního řízení, neboť mělo být překážkou pro řádný výkon jeho pracovní pozice. Pisatel se však již v tomto podání nezmiňuje, z jakého důvodu nebylo vedené trestní řízení překážkou v předchozím období zaměstnání žalobce u této společnosti, zvláště pak, když společnost se žalobcem uzavřela pracovní smlouvu již za probíhajícího trestního stíhání. Žalovaná sporuje, že tvrzená ušlá mzda je v příčinné souvislosti s odpovědnostním titulem, a to usnesením o zahájení trestního stíhání. Žalobce byl v okamžiku zahájení trestního stíhání ve služebním poměru k Policii ČR, kde dosahoval určitého, v žalobě nezmiňovaného, příjmu. Služební poměr k Policii ČR skončil propuštěním na svou žádost ke dni 31. 5. 2008, od 1. 6. 2008, tedy již za běhu trestního stíhání, nastoupil ke společnosti [REDAKCE] kde pracovní poměr byl uzavřen na dobu neurčitou. Pakliže žalobce dohodou tento pracovní poměr skončil, nelze takovou skutečnost klást k tíži žalované. Nechtěl-li žalobce pracovní poměr po 10 měsících ukončit, mohl své pracovněprávní nároky bránit třeba i soudní cestou. Navíc žalobce práci bezpečnostního konzultanta, tedy stejnou pozici, vykonával i v následném zaměstnání, kde již jeho trestní stíhání překážkou výkonu této pozice zřejmě nebylo. Co se týká nároku na náhradu nemajetkové újmy, lze mít obecně za to, že každé trestní stíhání může zasáhnout do života stíhané osoby. Žalobce uvádí, že pod tíhou trestního stíhání musel změnit zaměstnání. Je otázkou, zda se tak stalo pod tíhou samotného trestního stíhání nebo v důsledku toho, že v rámci plnění svých pracovních povinností pochybil. Lze také polemizovat, zda změnu zaměstnání, kde následně dosahoval poměrně vysokého příjmu, lze považovat za změnu negativním či pozitivním směrem. Jde-li o řízení o zrušení platnosti osvědčení fyzické osoby pro styk s utajovanými informacemi, pak dle žalobce bylo zahájeno až po vynesení rozsudku soudu I. stupně a dosud stále trvá. Žalobce neuvádí, že by mu v souvislosti s tímto řízením vznikla konkrétní újma. Žalobce si při spolupráci se spoluobžalovaným a i nyní pravomocně odsouzeným Bakešem počínal neopatrně a vzhledem k tomu, v jaké oblasti oba působili, lze aktivitu NBÚ považovat za předpokládanou a vcelku logickou. Jedná-li se o odchodné a výsluhový příspěvek, pak v tomto případě argumentace směřuje spíše do oblasti majetkové škody. Žalovaná předpokládá, že po skončení trestního stíhání byly žalobci nároky, na které mu vznikl nárok, vyplaceny. Pokud byl žalobce v květnu 2010 hospitalizován, bude na žalobci, aby prokázal, že tato skutečnost se udála právě v důsledku trestního stíhání. Je skutečností, že kauza, v níž žalobce figuroval, byla hojně medializována. K medializaci kauzy, nikoliv žalobce, došlo ještě před zahájením trestního stíhání podle závěrů obou soudů cestou odsouzeného B. [REDAKCE] a investigativních novinářů. Zájem médií nesměřoval primárně k žalobci, nýbrž k situaci, která byla zachycena na DVD, jež žalobce předal B. [REDAKCE] K věci se pro média vyjadřoval i právní zástupce žalobce. Pokud se k věci vyjadřovaly orgány činné v trestním řízení, stalo se tak vždy formou objektivního informování. Žalobce byl do celé kauzy vtažen odsouzeným B. [REDAKCE], je tedy otázkou, zda by se neměl za poškození svých práv hojit i (primárně) na něm. Požadavek žalobce na odškodnění částkou 2,000.000,- Kč považuje žalovaná za zcela nepřiměřený. Navrhla žalobu zamítnout.

Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. [REDAKCE] soud zjistil, že usnesením státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 ze dne 2. 5. 2008, sp. zn. [REDAKCE]

bylo podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájeno trestní stíhání proti kpt. Ing. J. D. jako obviněného z trestných činů zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) trestního zákona a neoprávněné nakládání s osobními údaji podle § 178 odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákona, které měl spáchat tím, že jako Policie ČR dne 24. 1. 2008 předal B., pracovníku DVD se záznamem kamerového systému z hotelu v Praze 1 zachycující mimo jiné schůzku M. Š. a J. W. v tomto hotelu ze dne a ze dne a následně byl záznam schůzky zveřejněn na internetových stránkách Dne 8. 2. 2008 udělil žalobce plnou moc advokátovi Mgr. Bronislavu Šerákovi, aby ho obhajoval. Dne 5. 5. 2008 podal žalobce blanketní stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání, kterou odůvodnil dne 20. 5. 2008. Usnesením Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 28. 5. 2008 byla stížnost jako nedůvodná zamítnuta. Dne 20. 5. 2008 od 10:45 do 11:00 hodin měl být vyslechnut Ing. J. D., který odmítl vypovídat, přítomen byl jeho obhájce. Dne 1. 9. 2008 byl sepsán protokol o výslechu obviněného Ing. J. D., úkon probíhal od 9:10 hodin do 9:25 hodin, přítomen byl i obhájce žalobce, žalobce uvedl, že bude vypovídat, až bude zproštěn mlčenlivosti. Dne 21. 11. 2008 byl obhájce žalobce přítomen výslechu obviněného Mgr. P. B. od 9:00 do 9:15 hodin. Dne 2. 9. 2008 od 9:00 do 10:00 hodin byl obhájce žalobce přítomen výslechu svědka M. N. a od 10:05 do 10:45 hodin u výslechu svědka Z. K. Dne 3. 9. 2008 od 10:10 hodin do 10:30 hodin byl obhájce žalobce přítomen výslechu svědka V. V. Dne 21. 11. 2008 byl obhájce žalobce přítomen výslechu svědka V. V. od 9:15 hodin do 9:40 hodin. Dne 3. 9. 2008 od 9:05 hodin do 9:40 hodin byl obhájce žalobce přítomen výslechu svědka D. T. a přítomen výslechu téhož svědka byl dne 4. 11. 2008 od 9:45 do 10:00 hodin. Dne 4. 9. 2008 byl přítomen výslechu svědka kpt. B. Š. od 10:00 do 10:45 hodin a přítomen byl výslechu téhož svědka dne 4. 11. 2008 od 9:10 do 9:30 hodin. Dne 9. 9. 2008 byl obhájce žalobce přítomen výslechu svědka plk. Ing. V. Z. od 10:35 do 10:45 hodin a výslechu téhož svědka dne 30. 10. 2008 od 13:00 do 14:00 hodin. Dne 11. 9. 2008 byl přítomen výslechu svědkyně V. N. od 9:00 do 9:30 hodin. Dne 14. 11. 2008 byl obhájce žalobce přítomen výslechu svědkyně S. S. od 9:00 do 9:25 hodin. Dne 4. 12. 2008 od 14:00 do 15:20 hodin byl obhájce žalobce přítomen výslechu svědka Ing. S. Dne 17. 12. 2008 byl obhájce žalobce přítomen výslechu svědka JUDr. V. S. od 9:10 hodin do 10:30 hodin. Dne 15. 1. 2009 byl obhájce žalobce přítomen výslechu svědka kpt. Bc. J. K. od 10:00 do 10:55 hodin. Dne 26. 2. 2009 od 9:00 do 9:35 hodin byl obhájce žalobce přítomen svědka plk. Ing. M. Š. Dne 2. 3. 2009 od 10:10 do 11:00 hodin byl obhájce žalobce přítomen výslechu svědka PhDr. Ing. J. W. CSc. Dne 3. 3. 2009 byl obhájce žalobce přítomen výslechu svědka P. od 9:00 do 10:35 hodin. Dne 3. 3. 2009 byl obhájce žalobce přítomen výslechu svědkyně Z. K. od 9:55 do 10:25 hodin. Dne 13. 3. 2009 byl obhájce žalobce přítomen výslechu svědka Ing. M. Š. od 9:00 do 9:45 hodin. Dne 30. 6. 2008 byl žalobce zproštěn povinnosti zachovávat mlčenlivost podle zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti a podle zákona o Policii České republiky. Podáním ze dne 13. 11. 2008 obhájce žalobce navrhl provést důkaz a zajistit věci. Podáním ze dne 19. 1. 2009 podal obhájce žalobce stížnost proti usnesení policejního orgánu, kterým bylo rozhodnuto o vrácení věci-stolního počítače. Další stížnost proti rozhodnutí státního zástupce, kterým bylo

rozhodnuto o vrácení věci-stolního počítače, podal obhájce žalobce dne 9. 3. 2009. Podáním ze dne 22. 1. 2009 podal žalobce prostřednictvím svého obhájce návrh na doplnění dokazování. Podáním ze dne 12. 2. 2009 podal žalobce prostřednictvím svého obhájce vyjádření k výpovědi svědka spojené s návrhem na provedení důkazu. Dne 19. 3. 2009 žalobce se svým obhájcem studovali spis po skončení vyšetřování od 13:00 do 15:15 hodin. Podáním ze dne 26. 3. 2009 podal žalobce prostřednictvím svého obhájce návrh na doplnění dokazování. Městské státní zastupitelství v Praze sdělilo dne 30. 4. 2009 žalobci, že nadále bude jeho jednání kvalifikováno jako trestný čin podle § 178 odst. 2, odst. 3 písm. b) trestního zákona ve znění zák. č. 52/2009 Sb., neboť tato právní úprava je pro něho příznivější, jinak právní kvalifikace podle § 158 odst. 1 písm. a) trestního zákona zůstala beze změny. Podáním ze dne 25. 5. 2009 podal žalobce prostřednictvím svého obhájce námitku podjatosti státní zástupkyně, o čemž informoval podáním ze dne 25. 5. 2009 Obvodní soud pro Prahu 1. Státní zástupkyně dne 28. 5. 2009 postoupila soudu podání žalobce prostřednictvím jeho obhájce ze dne 25. 5. 2009 jednak námitku podjatosti a jednak stížnost na dozorující státní zástupkyni. Podáním ze dne 13. 7. 2009 podal žalobce prostřednictvím svého obhájce blanketní odpor proti trestnímu příkazu. Podáním ze dne 10. 9. 2009 požádal žalobce prostřednictvím svého obhájce o provedení dalších důkazů. Dne 11. 11. 2009 nahlížel obhájce žalobce do trestního spisu. Dne 2. 12. 2009 se konalo hlavní líčení u Obvodního soudu pro Prahu 1 za přítomnosti obhájce žalobce od 9:00 do 17:05 hodin. Dne 30. 3. 2010 sdělil obhájce žalobce soudu, že žádá o odročení hlavního líčení, neboť žalobce je v pracovní neschopnosti v důsledku dopravní nehody, která se stala [REDAKCE] je léčen v [REDAKCE] zároveň je jeho manželka v souvislosti s [REDAKCE] a zejména s [REDAKCE] hospitalizována v podolské nemocnici a psychický stav žalobce mu neumožňuje se účastnit hlavního líčení. [REDAKCE] potvrdil, že žalobce je hospitalizován na interním oddělení od [REDAKCE]. Obhájce žalobce se účastnil hlavního líčení u Obvodního soudu pro Prahu 1 dne 21. 6. 2010 od 9:00 do 11:00 a od 12:30 do 14:50 hodin. Podáním ze dne 28. 6. 2010 požádal žalobce prostřednictvím svého obhájce o doplnění dokazování, obhájce žalobce se účastnil hlavního líčení dne 1. 9. 2010 od 9:00 do 12:25 hodin. Podáním ze dne 2. 11. 2010 žalobce prostřednictvím svého obhájce navrhl doplnit dokazování, obhájce žalobce se účastnil hlavního líčení u Obvodního soudu pro Prahu 1 dne 10. 11. 2010 od 9:00 hodin do 16:30 a u hlavního líčení dne 7. 12. 2010 od 9:00 hodin do 15:10 hodin. Žalobce prostřednictvím svého obhájce založil dne 7. 12. 2010 do spisu závěrečný návrh. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 7. 12. 2010 byl žalobce a Mgr. P [REDAKCE] B [REDAKCE] uznáni vinnými ze spáchání trestných činů zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) trestního zákona a trestného činu neoprávněného nakládání s osobními údaji podle § 178 odst. 2, 3 písm. b) trestního zákona a žalobce byl odsouzen k peněžitému trestu ve výši 40.000,- Kč a trestu zákazu činnosti u všech složek Policie ČR na dobu 1 roku. Dne 4. 2. 2011 podal žalobce prostřednictvím svého obhájce blanketní odvolání proti rozsudku, které odůvodnil dne 15. 3. 2011 a dále je doplnil dne 17. 3. 2011. Obhájce žalobce byl přítomen veřejnému zasedání u Městského soudu v Praze dne 13. 12. 2011, které se konalo od 8:45 hodin do 11:40 hodin a dále dne 18. 1. 2012 od 8:45 do 9:30 hodin. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2012 byl žalobce zproštěn v celém rozsahu obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu. Rozsudek Městského soudu v Praze byl žalobci doručen dne 26. 3. 2012 a jeho obhájci dne 23. 3. 2012.

Z vyrozumění ze dne 9. 1. 2009 a z ručně psaných poznámek soud zjistil, že obhájce žalobce byl dne 15. 12. 2008 přítomen výslechu svědků B [REDACTED] S [REDACTED], Mgr. V [REDACTED] Č [REDACTED] Mgr. R [REDACTED] H [REDACTED] a Ing. K [REDACTED] F [REDACTED] vše v režimu důvěrné. Dne 22. 1. 2009 byl přítomen výslechu svědka Č [REDACTED] G [REDACTED].

Z úředních záznamů soud zjistil, že advokát Mgr. Bronislav Šerák potvrdil, že Ing. J [REDACTED] D [REDACTED] se dostavil do advokátní kanceláře za účelem projednání dalšího postupu dne 8. 5. 2008, jednání probíhalo od 15:00 do 17:00 hodin, dne 8. 9. 2008 od 16:45 do 18:00 hodin, dne 14. 11. 2008 od 14:15 do 15:35 hodin, dne 20. 1. 2009 od 16:30 do 17:40 hodin. Podáním ze dne 20. 1. 2009 podal žalobce prostřednictvím svého obhájce stížnost podle § 16b zákona o státním zastupitelství na dozorující státní zástupkyni a téhož dne podal žádost podle § 157a trestního řádu o přezkoumání postupu dozorujícího státního zástupce. Schůzka s klientem se konala dne 23. 3. 2009 od 14:00 do 15:30 hodin. Podáním ze dne 25. 5. 2009 podal žalobce prostřednictvím svého obhájce stížnost na dozorující státní zástupkyni. Podáním ze dne 1. 6. 2009 podal žalobce prostřednictvím svého obhájce stížnost proti usnesení Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 28. 5. 2009. Další porada s klientem se konala dne 8. 9. 2009 od 11:00 do 12:15 hodin a 1. 12. 2009 od 16:00 do 18:00 hodin, dne 18. 6. 2010 od 16:00 do 17:30 hodin, dne 9. 11. 2010 od 17:00 do 18:15 hodin, dne 6. 12. 2010 od 16:15 do 17:45 hodin, dne 1. 3. 2011 od 12:15 do 14:05 hodin, dne 12. 12. 2011 od 15:30 do 16:40 hodin.

Z příjmového pokladního dokladu a ze stvrzenky ze dne 22. 6. 2009 a z výpisu z účtu soud zjistil, že žalobce zaplatil svému obhájci Mgr. Bronislavu Šerákovi zálohu na právní služby ve výši 200.000,- Kč.

Z oznámení Policie České republiky ze dne 2. 6. 2008 a z dopisu ze dne 25. 4. 2014 soud zjistil, že žalobci bylo sděleno, že žalobce ukončil služební poměr příslušníka Policie ČR dne 31. 5. 2008 propuštěním na základě jeho žádosti. Vzhledem k tomu, že je proti němu vedeno trestní řízení, tak mu nebude prozatím vyplaceno odchodné a pokud trestní řízení bude ukončeno pravomocným odsouzením pro úmyslný trestný čin, nárok na odchodné mu nevznikne, stejně tak bude posuzován jeho nárok na výsluhový příspěvek. Průměrný hrubý měsíční výdělek žalobce u Policie ČR byl v I. čtvrtletí roku 2008 ve výši [REDACTED],- Kč.

Z pracovní smlouvy ze dne 30. 5. 2008 soud zjistil, že žalobce jako zaměstnanec uzavřel s [REDACTED] jako zaměstnavatelem pracovní smlouvu se dnem nástupu do práce 1. 6. 2008 na dobu neurčitou, žalobce měl vykonávat práci na pozici [REDACTED] byla sjednána zkušební doba v trvání 3 měsíců. Ze mzdového výměru ze dne 30. 5. 2008 soud zjistil, že žalobci byla stanovena hrubá měsíční základní mzda ve výši [REDACTED]- Kč. Z dohody o rozvázání pracovního poměru ze dne 31. 3. 2009 soud zjistil, že žalobce uzavřel se zaměstnavatelem [REDACTED] dohodu o ukončení pracovního poměru ke dni 31. 3. 2009.

Z písemného sdělení J [REDACTED] B [REDACTED] bývalého předsedy představenstva [REDACTED] ze dne 9. 7. 2012 soud zjistil, že tento výslovně prohlásil, že pracovní poměr žalobce byl ukončen dne 31. 3. 2009 z důvodu probíhajícího trestního řízení proti jeho osobě, neboť jakékoli trestní řízení vedené proti jeho osobě bylo překážkou pro řádný výkon jeho pracovní pozice bezpečnostního konzultanta, a tedy již nadále nemohl působit na své pracovní pozici.

J. B. při svědecké výpovědi uvedl, že se zná se žalobcem cca 15 let, pracovali spolu a jsou též přátelé, o jeho trestním stíhání ví pouze z médií. Svědek byl předseda představenstva firmy [redacted] žalobce byl u této firmy zaměstnán na pozici [redacted] a když byl se žalobcem uzavírán pracovní poměr, věděli, že je trestně stíhán, ale nevadilo jim to, nevěděli ani, zda má žalobce platnou bezpečnostní prověrku, nebylo to pro ně důležité. Potom se firma rozhodla, že požádá o bezpečnostní prověrku, měl to na starosti žalobce, a když firma prověrku nedostala, tak se dohodli, že žalobce z firmy odejde. K dotazu žalované pak svědek uvedl, že on ani neví, jak to s tou prověrkou dopadlo, zda ji nakonec firma dostala, neboť svědek z firmy odešel nedlouho po žalobci.

Z pracovní smlouvy ze dne 6. 5. 2009 a ze mzdového výměru soud zjistil, že žalobce jako zaměstnavatel uzavřel s firmou [redacted] jako zaměstnavatelem pracovní smlouvu se dnem nástupu do práce 1. 6. 2009, druh práce byl sjednán jako [redacted], pracovní poměr byl sjednán na dobu neurčitou, žalobci náležela základní mzda ve výši [redacted],- Kč měsíčně.

Z dopisu Národního bezpečnostního úřadu ze dne 9. 12. 2010 soud zjistil, že žalobci bylo oznámeno zahájení řízení podle zák. č. 412/2005 Sb. o zrušení platnosti osvědčení fyzické osoby pro styk s utajovanými informacemi č. [redacted] vydaného žalobci dne [redacted]. Zároveň mu bylo sděleno, že po dobu uvedeného řízení zůstává uvedená veřejná listina v platnosti. Ze žádosti Národního bezpečnostního úřadu ze dne 15. 11. 2012 soud zjistil, že žalobce byl vyzván k upřesnění údajů v rámci řízení o zrušení platnosti osvědčení fyzické osoby.

Z potvrzení [redacted] ze dne 13. 7. 2012 soud zjistil, že primář interního oddělení MUDr. Petr Halata potvrdil, že žalobce byl od [redacted] do [redacted] hospitalizován k dovyšetření stavů tlakové bolesti na hrudi a námahové dušnosti - stav uzavírán jako obtíže při dlouhodobé exhauci. Z propouštěcí zprávy ze dne 14. 5. 2010 soud zjistil, že MUDr. Petr Halata uvedl, že stav žalobce byl s největší pravděpodobností vyvolán dlouhoprobíhající stresovou situací spojenou se soudním řízením.

Žalobce při své účastnické výpovědi uvedl, že jeho trestní stíhání byla velmi mediálně probíraná kauza, on sám byl prověřován všemi složkami policie, a protože nechtěl poškozovat jméno útvaru, tak se rozhodl odejít. Shodou okolností mu byla nabídnuta práce, pracoval u firmy [redacted] která požádala o bezpečnostní prověrku a i u žalobce byla nařízena prověrka, s čímž bylo spojeno ohrožení prověrky pro firmu, proto tuto firmu opustil. Další práci si našel za dva měsíce, tam byl ale o 70 % méně ohodnocen. Došlo k výraznému narušení soukromí žalobce, manželka byla v té době těhotná, bylo to psychicky náročné, žalobce byl též hospitalizován, do té doby nikdy nemarodil. Dodnes je spojován s kauzou [redacted] má s tím problémy při hledání zaměstnání, např. když se účastnil výběrového řízení na post ředitele [redacted] U policie byl [redacted] let a byl by tam stále, tato práce jej naplňovala, veškerá jeho hodnocení byla kladná. Prověřování jeho bezpečnostní prověrky bylo zastaveno měsíc po skončení trestního stíhání.

Ing. V. [REDAKCE] § [REDAKCE] při svědecké výpovědi uvedl, že v té době zastával funkci [REDAKCE] žalobce byl zařazen ve výkonném odboru, který svědek řídil, ale žalobce nebyl bezprostředně jeho podřízeným. Intenzivně se v období trestního stíhání se žalobcem setkávali a řešili celý problém i ohledně chodu činností, které vykonával. Po zahájení vyšetřování to na žalobce nepůsobilo příznivě, očekával narození dětí, dost ho to i jeho rodinu psychicky ovlivňovalo, nevěděl, jak se vše bude vyvíjet. Zvažovali, zda služební poměr ukončit dohodou nebo čekat na sdělení obvinění, nakonec žalobce požádal o ukončení dohodou, to ředitel neschválil, musela být dvouměsíční výpovědní lhůta. Žalobce nechtěl služební poměr ukončovat, bavili se i o variantě, že by se mohl vrátit zpět. Pokud by výpověď nedal, byl by zřejmě postaven mimo službu s nižším finančním ohodnocením a on by zřejmě nezabezpečil svou rodinu, odešel tedy čistě z ekonomických důvodů. Propustit ho nemohli, neboť v případě zproštění obžaloby by to mělo své důsledky. Na žalobce jinak žádné tlaky nebyly, věc šetřila Inspekce ministerstva vnitra, žalobce dal výpověď ještě před sdělením výsledku šetření. Žalobce byl velmi aktivním a zkušeným policistou, patřil mezi silnější opory týmu, byl dobrým partnerem pro své kolegy a u policie by rozhodně nebyl zbytečný. Po zproštění obžaloby by se žalobce nemohl vrátit na svou původní pozici, musel být jít opět sloužit nejprve na základní útvar, což by ho jistě nenaplňovalo a byl by i méně finančně ohodnocen.

Z uplatnění nároku ze dne 12. 7. 2012 soud zjistil, že žalobce u žalované uplatnil dne 13. 7. 2012 nárok na náhradu škody ve výši 179.280,- Kč jako náklady na obhajobu, dále nárok na náhradu škody ve výši 1,147.000,- Kč jako ušlá mzda a nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 2,000.000,- Kč za nezákonné trestní stíhání. Z dopisu žalované ze dne 17. 1. 2013 soud zjistil, že žalovaná vyzvala žalobce k doplnění listin dokládající vznik škody stran vynaložených nákladů právního zastoupení.

Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle § 2 cit. zák. odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit.

Podle § 5 zák. č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.

Podle § 7 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.

Podle § 8 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

Podle § 31 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu.

Podle § 31 odst. 3 zák. č. 82/1998 Sb. náklady zastoupení jsou součástí nákladů řízení. Zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování. Výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně.

Podle § 31a odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

Soud posoudil předmětnou věc podle § 5 písm. a), § 7 odst. 1, § 8 odst. 1, § 31 odst. 1, 3 a § 31a zákona č. 82/1998 Sb., když se žalobce po žalované domáhá zaplacení zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 2,000.000,- Kč a náhrady škody ve výši 1,470.280,- Kč (179.280,- Kč za náklady na obhajobu a 1,291.000,- Kč za ušlou mzdu), která mu měla vzniknout vydáním nezákonného rozhodnutí. Žalobce u žalované svůj nárok na náhradu nemajetkové újmy i skutečné škody uplatnil ve smyslu § 14 odst. 1, 3 zákona č. 82/1998 Sb., uspokojen nebyl ani částečně, věc tak může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 zák. č. 82/1998 Sb.).

V řízení bylo prokázáno, že usnesením státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 ze dne 2. 5. 2008, sp. zn. [REDAKCE] bylo podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájeno trestní stíhání proti žalobci jako obviněného z trestných činů zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) trestního zákona a neoprávněné nakládání s osobními údaji podle § 178 odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákona. V řízení bylo dále prokázáno, že žalobce byl podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěn obžaloby rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2012. Usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 tr. řádu je nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. v případě, kdy trestní stíhání neskončí pravomocným odsouzením (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 3. 2003, sp. zn. 25Cdo 1487/2001). V daném případě byl žalobce obžaloby zproštěn, čímž mu vznikl nárok na náhradu škody, resp. nemajetkové újmy z titulu vydání nezákonného rozhodnutí dle § 7 odst. 1 a § 31a odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb.

Prvním nárokem žalobce je nárok na náhradu škody ve výši 179.280,- Kč spočívající v nákladech na obhajobu. Žalobce má podle § 31 odst. 1, 3 zákona č. 82/1998 Sb. právo na náhradu nákladů řízení, které účelně vynaložil na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí. Náklady zastoupení jsou součástí nákladů řízení a zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování, kdy výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně, kterým je vyhláška Ministerstva

spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“). Sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby činila 1.500,- Kč a paušální částka na náhradu výdajů za jeden úkon právní služby 300,- Kč (§ 158 odst. 1 písm. a) a § 178 odst. 2, 3 písm. c) zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, § 10 odst. 3 písm. b), § 7 a § 13 odst. 1, 3 AT).

V řízení bylo prokázáno, že obhájce žalobce učinil následující účelně vynaložené úkony právní služby: převzetí a příprava obhajoby dne 8. 2. 2008 (§ 11 odst. 1 písm. a) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání dne 5. 5. 2008 (§ 11 odst. 2 písm. c) AT – 750,- Kč + 300,- Kč), porada s klientem dne 8. 5. 2008 (§ 11 odst. 1 písm. c) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), účast u výslechu žalobce dne 20. 5. 2008 (§ 11 odst. 1 písm. e) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), účast u výslechu žalobce dne 1. 9. 2008 (§ 11 odst. 1 písm. e) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), účast při výslechu svědků N [redacted] a K [redacted] dne 2. 9. 2008 (§ 11 odst. 1 písm. e) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), účast při výslechu svědků V [redacted] a T [redacted] dne 3. 9. 2008 (§ 11 odst. 1 písm. e) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), účast při výslechu svědka Š [redacted] dne 4. 9. 2008 (§ 11 odst. 1 písm. e) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), porada s klientem dne 8. 9. 2008 (§ 11 odst. 1 písm. c) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), účast při výslechu svědka Z [redacted] dne 9. 9. 2008 (§ 11 odst. 1 písm. e) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), účast při výslechu svědkyně N [redacted] dne 11. 9. 2008 (§ 11 odst. 1 písm. e) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), účast při výslechu svědka Z [redacted] dne 30. 10. 2008 (§ 11 odst. 1 písm. e) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), účast při výslechu svědků Š [redacted] a T [redacted] dne 4. 11. 2008 (§ 11 odst. 1 písm. e) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), sepis návrhu na provedení důkazu a zajištění věci dne 13. 11. 2008 (§ 11 odst. 2 písm. a) AT – 750,- Kč + 300,- Kč), účast při výslechu svědkyně S [redacted] dne 14. 11. 2008 (§ 11 odst. 1 písm. e) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), porada s klientem dne 14. 11. 2008 (§ 11 odst. 1 písm. c) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), účast při výslechu obviněného B [redacted] a svědka V [redacted] dne 21. 11. 2008 (§ 11 odst. 1 písm. e) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), účast při výslechu svědka S [redacted] dne 4. 12. 2008 (§ 11 odst. 1 písm. e) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), účast při výslechu svědků S [redacted] a Č [redacted] od 9 do 11:10 hodin a H [redacted] a F [redacted] od 13:30 do 15:15 hodin dne 15. 12. 2008 (§ 11 odst. 1 písm. e) AT – 3 x 1.500,- Kč + 3 x 300,- Kč), účast při výslechu svědka S [redacted] dne 17. 12. 2008 (§ 11 odst. 1 písm. e) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), účast při výslechu svědka K [redacted] dne 15. 1. 2009 (§ 11 odst. 1 písm. e) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), stížnost ze dne 19. 1. 2009 proti usnesení ze dne 6. 1. 2009 - usnesení policejního orgánu, kterým bylo rozhodnuto o vrácení věci-stolního počítače (§ 11 odst. 2 písm. c) AT – 750,- Kč + 300,- Kč), porada s klientem dne 20. 1. 2009 (§ 11 odst. 1 písm. c) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), účast při výslechu svědka G [redacted] dne 22. 1. 2009 (§ 11 odst. 1 písm. e) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), sepis návrhu na provedení důkazu – doplnění dokazování dne 22. 1. 2009 (§ 11 odst. 2 písm. a) AT – 750,- Kč + 300,- Kč), sepis vyjádření k výpovědi svědka a návrhu na provedení důkazu dne 12. 2. 2009 (§ 11 odst. 2 písm. a) AT – 750,- Kč + 300,- Kč), účast při výslechu svědka Š [redacted] dne 26. 2. 2009 (§ 11 odst. 1 písm. e) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), účast při výslechu svědka W [redacted] dne 2. 3. 2009 (§ 11 odst. 1 písm. e) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), účast při výslechu svědka E [redacted] dne 3. 3. 2009 (§ 11 odst. 1 písm. e) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), účast při výslechu svědkyně K [redacted] dne 3. 3. 2009 (§ 11 odst. 1 písm. e) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), účast při výslechu svědka Š [redacted] dne 13. 3. 2009 (§ 11 odst. 1 písm. e) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), prostudování spisu po skončení vyšetřování dne 19. 3. 2009 od 13 do 15:15 hodin (§ 11 odst. 1 písm. f) AT – 2 x 1.500,- Kč + 2 x 300,- Kč), porada

s klientem dne 23. 3. 2009 (§ 11 odst. 1 písm. c) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), sepis návrhu na provedení důkazu dne 26. 3. 2009 (§ 11 odst. 2 písm. a) AT – 750,- Kč + 300,- Kč), odpor proti trestnímu příkazu dne 13. 7. 2009 (§ 11 odst. 1 písm. k) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), porada s klientem dne 8. 9. 2009 (§ 11 odst. 1 písm. c) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), sepis návrhu na provedení důkazu dne 14. 9. 2009 (§ 11 odst. 2 písm. a) AT – 750,- Kč + 300,- Kč), porada s klientem dne 1. 12. 2009 (§ 11 odst. 1 písm. c) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), účast u hlavního líčení dne 2. 12. 2009 od 9 do 17:05 hodin (§ 11 odst. 1 písm. g) AT – 5 x 1.500,- Kč + 5 x 300,- Kč), porada s klientem dne 18. 6. 2010 (§ 11 odst. 1 písm. c) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), účast u hlavního líčení dne 21. 6. 2010 od 9 do 14:50 hodin (§ 11 odst. 1 písm. g) AT – 3 x 1.500,- Kč + 3 x 300,- Kč), sepis návrhu na provedení důkazu dne 29. 6. 2010 (§ 11 odst. 2 písm. a) AT – 750,- Kč + 300,- Kč), účast u hlavního líčení dne 1. 9. 2010 od 9 do 12:25 hodin (§ 11 odst. 1 písm. g) AT – 2 x 1.500,- Kč + 2 x 300,- Kč), sepis návrhu na provedení důkazu dne 2. 11. 2010 (§ 11 odst. 2 písm. a) AT – 750,- Kč + 300,- Kč), porada s klientem dne 9. 11. 2010 (§ 11 odst. 1 písm. c) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), účast u hlavního líčení dne 10. 11. 2010 od 9 do 16:30 hodin (§ 11 odst. 1 písm. g) AT – 4 x 1.500,- Kč + 4 x 300,- Kč), porada s klientem dne 6. 12. 2010 (§ 11 odst. 1 písm. c) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), účast u hlavního líčení dne 7. 12. 2010 od 9 do 15:10 hodin (§ 11 odst. 1 písm. g) AT – 4 x 1.500,- Kč + 4 x 300,- Kč), odvolání proti rozsudku dne 4. 2. 2011 (§ 11 odst. 1 písm. k) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), porada s klientem dne 1. 3. 2011 (§ 11 odst. 1 písm. c) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), porada s klientem dne 12. 12. 2011 (§ 11 odst. 1 písm. c) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), účast u veřejného zasedání dne 13. 12. 2011 (§ 11 odst. 1 písm. g) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), účast u veřejného zasedání dne 18. 1. 2012 (§ 11 odst. 1 písm. g) AT – 1.500,- Kč + 300,- Kč), tj. 61 x 1.500,- Kč + 9 x 750,- Kč + 70 x 300,- Kč, tj. 119.250,- Kč + 20 % DPH ve výši 23.850,- Kč, celkem 143.100,- Kč.

Soud nepřiznal žalobci mimosmluvní odměnu za následující neúčelně vynaložené úkony právní služby: odůvodnění stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání dne 20. 5. 2008 (stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání může být podána pouze jedna, resp. podání stížnosti je pouze jedním úkonem právní služby, i kdyby byla vícekrát doplňována), žádost o vyzkoumání o úkonech trestního řízení dne 25. 8. 2008 (orgány činné v trestním řízení vyzkoumávají účastníky a jejich právní zástupce o veškerých úkonech z úřední povinnosti, není třeba podávat žádost), sepis žádosti o přezkoumání postupu dozorců st. zást. dne 20. 1. 2009, sepis stížnosti dle § 16b zák. o státním zastupitelství dne 20. 1. 2009, sepis stížnosti proti usnesení ze dne 27. 2. 2009, sepis stížnosti na dozorců státní zástupkyni dne 25. 5. 2009 a sepis námítky podjatosti dne 25. 5. 2009 a sepis sdělení soudu dne 25. 5. 2009, sepis stížnosti proti usnesení městského státního zástupce dne 1. 6. 2009 (nejedná se o účelně vynaložené náklady na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí), nahlížení do soudního spisu dne 11. 11. 2009, dne 25. 8. 2010 a dne 10. 4. 2012 (odměna náleží pouze při studiu spisu po ukončení vyšetřování a tato byl již žalobci přiznána), závěrečný návrh ze dne 7. 12. 2010 (zákon nevyžaduje, aby byl podán písemně) a odůvodnění odvolání proti rozsudku dne 15. 3. 2011 a dne 17. 3. 2011 (odvolání proti rozsudku může být podáno pouze jedno, resp. podání odvolání je pouze jedním úkonem právní služby, i kdyby bylo vícekrát doplňováno).

Žalovaná žalobci na náhradu škody spočívající v nákladech na obhajobu nezaplatila ničeho, proto ji soud zavázal k úhradě částky 143.100,- Kč včetně zákonného úroku z prodlení, který je odůvodněn § 517 odst. 1, 2 zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník a § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb. (viz stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010, dle kterého má poškozený právo na úrok z prodlení ode dne následujícího po uplynutí lhůty šesti měsíců poté, kdy nárok na náhradu přiměřeného zadostiučinění uplatnil postupem podle § 14 zákona č. 82/1998 Sb.). V daném případě žalobce nárok u ministerstva uplatnil dne 13. 7. 2012, šestiměsíční lhůta uplynula dne 13. 1. 2013, ode dne následujícího byla žalovaná s plněním peněžitého dluhu v prodlení, žalobce požadoval úrok z prodlení od 15. 1. 2013. Výše úroku ke dni prodlení žalované byla 7,05 %, nikoliv v požadované výši 7,75 %. Lhůtu k plnění stanovil soud odlišně od § 160 odst. 1 o.s.ř., na patnáct dnů od právní moci rozsudku, z důvodu nemožnosti provést platbu v kratší době z technických důvodů (výrok I.).

Ve zbývající části soud žalobu, kterou se žalobce po žalované domáhal zaplacení 36.180,- Kč se 7,05 % úrokem z prodlení p.a. z této částky od 15. 1. 2013 do zaplacení a zaplacení 0,7 % úroku z prodlení p.a. z částky 179.280,- Kč od 15. 1. 2013 do zaplacení, jako nedůvodnou zamítl (výrok II.).

Druhým nárokem žalobce je nárok na náhradu škody ve výši 1,291.000,- Kč spočívající u ušlé mzdy v období od 1. 4. 2009 do 31. 12. 2011 z důvodu, že žalobce na základě své žádosti ukončil služební poměr příslušníka Policie ČR. V řízení bylo prokázáno, že žalobce ukončil služební poměr příslušníka Policie ČR dne 31. 5. 2008, a to propuštěním na základě vlastní žádosti, jeho průměrný hrubý měsíční výdělek v I. čtvrtletí roku 2008 byl ve výši ████████- Kč. Žalobce se rozhodl sám, že odejde od Policie ČR, a to ještě před tím, než proti němu bylo zahájeno trestní stíhání, jak vypověděl při své výpovědi u soudu dne 19. 5. 2014 („..... tak jsem se rozhodl, že z útvaru odejdu, poté mi bylo sděleno obvinění ....“). Mezi nezákonným rozhodnutím a ukončením služebního poměru není příčinná souvislost, ačkoliv služební poměr fakticky skončil již po zahájení trestního stíhání dne 31. 5. 2008. Příčinná souvislost mezi trestním stíháním žalobce a ukončením jeho služebního poměru absentuje i z toho důvodu, že to bylo v první řadě dobrovolné rozhodnutí žalobce, že od Policie ČR odejde. Učinil tak ještě před tím, než by případně bylo rozhodnuto o jeho postavení mimo službu, ačkoliv jak sám uvádí, u policie pracoval ████████ let a byl vždy hodnocen kladně. Ze svědecké výpovědi Ing. V ████████ Š ████████ vyplynulo, že po sdělení obvinění by byl žalobce postaven mimo službu a pobíral by plat asi ve výši 60 %, a že žalobce ze služebního poměru odešel z čistě ekonomických důvodů. Svědek Ing. V ████████ Š ████████ též uvedl, že se žalobcem hovořilo o možnostech setrvání ve služebním poměru, že by žalobce rozhodně nemohl být propuštěn, neboť v případě zproštění obžaloby by to mělo své důsledky, žalobce tak nebyl nikým nucen služební poměr ukončit. Služební poměr žalobce byl ukončen na jeho vlastní žádost ke dni 31. 5. 2008 a již od 1. 6. 2008 nastoupil do pracovního poměru na dobu neurčitou jako bezpečnostní konzultant u firmy ████████ s téměř dvojnásobným měsíčním příjmem. Žalobci tak žádná škoda v příčinné souvislosti s ukončením služebního poměru příslušníka Policie ČR, natož v příčinné souvislosti s nezákonným rozhodnutím, ani vzniknout nemohla, naopak se výdělkové poměry žalobce výrazně zlepšily.

Pokud žalobce tvrdí, že mu škoda začala vznikat od 1. 4. 2009, tj. ode dne následujícího, kdy ukončil dohodou pracovní poměr u firmy [redacted] neboť od 1. 4. 2009 do 31. 5. 2009 nebyl vůbec zaměstnán a od 1. 6. 2009 nastoupil na pozici [redacted] u firmy [redacted] ale s nižším příjmem, pak je třeba poukázat na to, že u této firmy byl příjem žalobce nižší o cca 4.000,- Kč měsíčně, než u Policie ČR, od které se v první řadě rozhodl odejít. Ukončení pracovního poměru u firmy [redacted] v příčinné souvislosti s nezákonným rozhodnutím se neprokázalo, resp. provedenými důkazy bylo zjištěno, že jím bylo opět dobrovolné rozhodnutí žalobce. V řízení bylo prokázáno výsledkem svědka J. B. že trestní stíhání žalobce při uzavírání pracovní smlouvy nehrálo vůbec žádnou roli, firma o trestním stíhání žalobce věděla, a přesto se jej rozhodla zaměstnat na pozici [redacted] svědek navíc uvedl, že pro firmu nebylo ani důležité, zda měl žalobce sám bezpečnostní prověrku. Svědkovi lze uvěřit v tom, že věděl o trestním stíhání žalobce a že to nebylo překážkou, když s ním byla uzavřena pracovní smlouva na dobu neurčitou, což svědčí o velké důvěře. Svědek J. B. dlouholetý kamarád žalobce, si však při své svědecké výpovědi odporoval v tom, co písemně prohlásil dne 9. 7. 2012, když v písemné prohlášení uvedl, že pracovní poměr žalobce byl ukončen dne 31. 3. 2009 z důvodu probíhajícího trestního řízení, „neboť jakékoli trestní řízení vedené proti jeho osobě bylo překážkou pro řádný výkon jeho pracovní pozice [redacted], přičemž u soudu svědek vypověděl, že trestní stíhání žalobce nebylo překážkou, ale problém byl, když firma nedostala bezpečnostní prověrku. Výpověď svědka J. B. se soudu nejevila jako věrohodná, a to pro jeho rozpory v uváděných skutečnostech, kdy věrohodnost mohla být též zpochybněna dlouholetým přátelským vztahem k žalobci. Též v dohodě o rozvázání pracovního poměru ze dne 31. 3. 2009 není vůbec uvedeno (jakkoliv to není obligatorní náležitostí), že by byl pracovní poměr ukončen z důvodu trestního stíhání žalobce nebo z důvodu obtíží při získávání bezpečnostní prověrky. Též žalobce při své výpovědi uvedl, že vzhledem k tomu, že byla nařízena bezpečnostní prověrka jeho osoby, tak byla ohrožena i prověrka pro firmu [redacted] a proto se rozhodl z této firmy odejít. Řízení o zrušení platnosti bezpečnostní prověrky však bylo se žalobcem zahájeno až v prosinci 2010, nemohlo tak souviset s ukončením pracovního poměru v březnu 2009. Výpovědi žalobce a svědka, jakož i jejich tvrzení si odporují jednak mezi sebou a jednak s provedenými důkazy. Důvodem ukončení pracovního poměru žalobce u firmy [redacted] a.s. tak byly jiné skutečnosti, než nezákonné rozhodnutí.

Mezi nezákonným rozhodnutím, tj. rozhodnutím o zahájení trestního stíhání žalobce a tvrzenou škodou není příčinná souvislost, žalovaná tak není ve smyslu § 7 odst. 1 a § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. odpovědná za škodu, když není splněna již jedna z podmínek pro vznik její odpovědnosti, proto soud žalobu o zaplacení 1,291.000,- Kč se 7,75 % úrokem z prodlení p.a. od 15. 1. 2013 do zaplacení jako nedůvodnou zamítl (výrok II.).

Třetím nárokem žalobce je nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 2,000.000,- Kč za nezákonné rozhodnutí. Soud se zabýval tím, zda je dostačujícím zadostiučiněním konstatování porušení práva nebo zda žalobci náleží zadostiučinění v penězích (§ 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb.). Při stanovení formy či výše zadostiučinění soud vychází především z povahy trestní věci, z délky trestního řízení a následků způsobených trestním řízením v osobnostní sféře žalobce, přičemž přihlédne i k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě

došlo. Kritéria uvedená v § 31a odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb. se nepoužijí, neboť se týkají výlučně stanovení odškodnění v případě nesprávného úředního postupu spočívajícího v porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě (viz např. rozsudky Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30Cdo 2813/2011 nebo ze dne 21. 8. 2012, sp. zn. 30Cdo 2256/2011).

Žalobce byl stíhán pro podezření ze spáchání trestných činů zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) trestního zákona a neoprávněné nakládání s osobními údaji podle § 178 odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákona, za které bylo možné v případě vydání odsuzujícího rozsudku uložit žalobci trest odnětí svobody v trvání od 1 roku do 5 let, tedy trest nijak výrazně vysoký, přičemž žalobce jako dosud bezúhonný člověk si musel být vědom, že mu může být uložen pouze trest na samé spodní hranici a navíc podmíněný, čímž byla intenzita nemajetkové újmy výrazně snížena. Z nepravomocného rozsudku soudu I. stupně ze dne 7. 12. 2010 navíc bylo žalobci zřejmé, že s uložením trestu odnětí svobody soud vůbec nepočítá, když byl žalobci uložen trest peněžitý ve výši 40.000,- Kč a zákaz činnosti u všech složek Policie ČR na dobu 1 roku. Tyto skutečnosti svědčí pro nepeněžitou formu zadostiučinění za nemajetkovou újmu.

Povaha trestné činnosti (trestný čin veřejného činitele a jiná rušení činnosti státního orgánu), pro kterou byl žalobce stíhán, působí společenské odsouzení stíhaného, v daném případě se navíc jednalo o trestní řízení, které budilo velký zájem celostátních médií. Věc vešla díky médiím ve všeobecnou známost jako [REDAKCE], která měla souviset s [REDAKCE], z internetového vyhledavače [REDAKCE] vyplývá, že po zadání tohoto dotazu je možné dohledat přes 1000 internetových článků, v nichž se objevuje i jméno žalobce. Tyto skutečnosti svědčí pro přiznání peněžní formy zadostiučinění.

Trestní stíhání žalobce trvalo od 2. 5. 2008 do 18. 1. 2012, tj. 3 roky a 8 měsíců, což je doba s ohledem na všechny okolnosti případu nepřiměřená (v přípravném řízení nebyly shledány žádné průtahy, nicméně v řízení před soudem I. i II. stupně byla určitá období nečinnosti od července do prosince 2009 – od podání odporu proti trestnímu příkazu do prvního hlavního líčení a od března do prosince 2011 – od odůvodnění odvolání proti rozsudku do veřejného zasedání, žalobce se sám podílel na délce řízení tím, že neustále podával nové návrhy na doplnění dokazování a jednou muselo být na jeho žádost hlavní líčení odročeno, řízení však bylo do určité míry složité po skutkové stránce, kdy soud musel hodnotit velké množství důkazů). Po tuto dobu byl žalobce vystaven stresu a nejistotě, jak a kdy jeho trestní stíhání skončí a v důsledku délky řízení pak byl žalobci ztížen případný návrat k Policii ČR, neboť jak uvedl svědek Ing. V. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] návrat žalobce by byl velmi komplikovaný, neboť zákon o služebním poměru pamatuje na nějaké lhůty a žalobce by se rozhodně nemohl vrátit na svou původní pozici, ale musel by jít nejprve sloužit na základní útvar. Tyto skutečnosti pak vedou soud k závěru, že žalobci náleží zadostiučinění v penězích.

Každé trestní řízení negativně ovlivňuje osobní život trestně stíhaného, na kterého je sice do okamžiku právní moci meritorního rozhodnutí třeba pohlížet jako na nevinného, avšak samotný fakt trestního stíhání je zátěží pro každého obviněného (nález Ústavního soudu ze

dne 31. 3. 2005, sp. zn. I. ÚS 554/04). Již samotné trestní stíhání výrazně zasahuje do soukromého a osobního života jednotlivce, do jeho cti a dobré pověsti, a to tím spíše, jedná-li se o obvinění „liché“, což je posléze pravomocně stvrzeno zprošťujícím rozsudkem soudu, podle něhož se skutek, z něhož byl jednotlivce obviněn a obžalován, nestal, případně nebyl trestným činem (nález Ústavního soudu ze dne 17. 6. 2008, sp. zn. II. ÚS 590/08).

Žalobce uvedl, že musel pod tíhou trestního stíhání změnit zaměstnání. Toto tvrzení nebylo prokázáno, naopak bylo prokázáno, že žalobce se zaměstnání rozhodl změnit sám čistě z ekonomických důvodů, ačkoliv je zřejmé, že po podání obžaloby by byl postaven mimo službu a pobíral by nižší plat. Žalobce však mohl toto období „přečkat“, o zaměstnání by pak nepřišel a plat by mu byl následně doplacen. Pokud byl žalobce informován NBÚ, že bylo zahájeno řízení o zrušení platnosti osvědčení fyzické osoby pro styk s utajovanými informacemi, pak toto řízení sice zahájeno bylo, nicméně žalobci osvědčení zrušeno nebylo. Tvrzení žalobce o tom, že se nemělo smysl hlásit do mnohých výběrových řízení a ucházet se o lepší pracovní pozici, protože proti němu bylo vedeno trestní stíhání, je pouze ničím nepodloženým tvrzením, když naopak bylo prokázáno, že žalobce si dokázal najít velmi rychle nové zaměstnání a s vyšším příjmem, než který měl doposud u Policie ČR, a to i přesto, že byl trestně stíhán. Pokud bylo žalobci vyplaceno odchodné a výsluhový příspěvek až po skončení trestního řízení, pak žalobce netvrdí, že by ho tato skutečnost jakkoliv poškodila. Nakonec žalobce uváděl, že v důsledku dlouhodobého stresu s trestním stíháním byl hospitalizován od [redacted] na interním oddělení [redacted] v Praze z důvodu dovyšetření stavů tlakové bolesti na hrudi a námahou dušnosti, přičemž lékaři tyto problémy vyhodnotili jako obtíže při dlouhodobé exhausci pravděpodobně s nekolikaměsíčním stresem z probíhajícího soudního řízení. V řízení však nebylo prokázáno, že by trestní stíhání žalobce bylo jedinou příčinou jeho dlouhodobé exhausce, ačkoliv není vyloučeno, že jednou z příčin být mohlo. Další příčinou jeho stavu vyčerpání však mohla být i jeho dopravní nehoda nebo špatný zdravotní stav jeho manželky (z trestního spisu vyplývá, že dne [redacted] sdělil obhájce žalobce soudu, že žádá o odročení hlavního líčení, neboť žalobce je v pracovní neschopnosti v důsledku dopravní nehody, která se stala [redacted] je léčen v [redacted] zároveň je jeho manželka v souvislosti s rizikovým těhotenstvím a zejména s vážným akutním stavem hospitalizována v [redacted] a psychický stav žalobce mu neumožňuje se účastnit hlavního líčení).

Forma a případná výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. její přiznání je nad rámec konstatování porušení práva namísto pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30Cdo 2813/2011). Soud dospěl k závěru, že v posuzovaném případě by mělo být žalobci přiznáno zadostiučinění v penězích, neboť trestní řízení bylo značně medializováno a jeho délka zkomplikovala žalobci možný návrat k Policii ČR, kde byl hodnocen kladně, práce ho bavila a jeho setrvání u policie by bylo spíše přínosem. Jako přiměřenou určil soud částku 80.000,- Kč, tzn. cca 20.000,- Kč za rok trvání řízení a s přihlédnutím k povaze trestní věci. Žalovaná žalobci na náhradu nemajetkové újmy nezaplátila ničeho, proto ji soud zavázal k úhradě částky 80.000,- Kč včetně zákonného úroku z prodlení, který je odůvodněn § 517 odst. 1, 2 zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník a § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb. (viz stanovisko občanskoprávního

a obchodního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010, dle kterého má poškozený právo na úrok z prodlení ode dne následujícího po uplynutí lhůty šesti měsíců poté, kdy nárok na náhradu přiměřeného zadostiučinění uplatnil postupem podle § 14 zákona č. 82/1998 Sb.). Lhůtu k plnění stanovil soud odlišně od § 160 odst. 1 o.s.ř., na patnáct dnů od právní moci rozsudku, z důvodu nemožnosti provést platbu v kratší době z technických důvodů (výrok I.).

Ve zbývající části soud žalobu, kterou se žalobce po žalované domáhal zaplacení 1,920.000,- Kč se 7,05 % úrokem z prodlení p.a. z této částky od 15. 1. 2013 do zaplacení a zaplacení 0,7 % úroku z prodlení p.a. z částky 80.000,- Kč od 15. 1. 2013 do zaplacení, jako nedůvodnou zamítl (výrok II.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 2 o.s.ř. za použití § 151 odst. 1 o.s.ř., podle něhož měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, soud náhradu nákladů poměrně rozdělí, popřípadě vysloví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo. V souzeném případě byl poměr úspěchu a neúspěchu účastníků ve věci téměř stejný, když soud zároveň přihlédl k tomu, že žalovaná neměla možnost před podáním žaloby k soudu prostudovat trestní spis, který je veden v režimu utajení a se všemi rozhodnými skutečnostmi se mohla seznámit až v rámci dokazování u soudu. Předmětem řízení byly tři nároky žalobce, v jednom z nich byl úspěšný co do základu, přičemž výše plnění závisela na úvaze soudu (zadostiučinění za nemajetkovou újmu), ve druhém z nich byl zcela neúspěšný (náhrada škody spočívající v ušlé mzdě) a ve třetím z nich byl částečně úspěšný a částečně neúspěšný (náhrada škody spočívající v nákladech na obhajobu), soud tak rozhodl, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo (výrok III.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2 dvakrát v písemném vyhotovení.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí (exekuci).

V Praze dne 17. června 2014

Mgr. Markéta Jirásková, v. r.
s o u d k y n ě

Za správnost vyhotovení:
Procházková